

18

Aalto-yliopisto toteuttaa prosenttiperiaatetta: Dipoliin tuli uusi taidekokoelma

Aalto-yliopiston päärakennuksessa Dipolissa, Espoon Otaniemessä avattiin lokakuussa julkinen taidekokoelma Radical Nature. Kokoelma on ensimmäinen käytännön toteutus yliopiston päätöksestä noudattaa prosenttiperiaatetta rakentamisessaan.

Prosenttiperiaate on taidehankintojen rahoitusmalli, jossa noin prosentti rakennushankkeen määrärahasta käytetään taiteeseen. Aalto-yliopistossa periaatetta sovelletaan niin uudisrakentamiseen, peruskorjauksiin kuin täydennys- ja infrarakentamiseen. Taidehankinnat tehdään joko ostamalla valmiita taideteoksia, tilaamalla paikkasidonnaisia taideteoksia tai järjestämällä taidekilpailu.

"Aalto on tietävästi ensimmäinen – ja toistaiseksi ainoa – yliopisto Suomessa, joka on sitoutunut prosenttiperiaatteeseen. Julkinen taide tulee olemaan elimellinen osa Otaniemen alueen kehitystä. Taide on näkyvillä niin kampuksen lukuisissa gallerioissa kuin rakennusten sisällä ja koko alueella", sanoo vararehtori Anna Valtonen. Hän vastaa Aalto-yliopiston taidehankintojen strategiasta ja päätöksenteosta.

Radical Nature -taidekokoelma koostuu yli 30 teoksesta, jotka on valittu juuri Dipoli-rakennukseen. "Kokoelman nimi, Radical Nature, viit-

taa Dipolin villeihin ja vaihtelevan muotoisiin tiloihin, mutta myös ihmisten vastuuseen luonnon ja ympäristön hyvinvoinnista. Esimerkiksi taiteilija Renata Jakowleffin teoksessa tuhansien lasipisaroiden kimaltelevan kauneuden taustalla on huoli merten saastumisesta, toisaalta toive löytää ratkaisuja paremman ympäristön rakentamiseen", sanoo taidekoordinaattori Outi Turpeinen. Hän vastaa taidekokoelman kuraattinnista ja hankinnoista.

Taiteilijat ovat Aalto-yliopiston alumneja ja edustavat useita eri taiteenaloja. Valtaosa teoksista on nimekkäiltä pitkän linjan valokuvataiteilijoilta, kuten Elina Brotherus, Jorma Puranen, Ulla Jokisalo ja Ilkka Halso. Teoksissa on myös materiaalien moninaisuutta, kuten keramiikkaa, metallia, lasia ja vaneria, ja tekijöinä muiden muassa Hans-Christian Berg, Inni Pärnänen ja Tiia Matikainen.

Taidekokoelman hankintaan käytettiin yhteensä noin 200 000 euroa.

Aalto-yliopiston tiedotus

Lisätietoja:

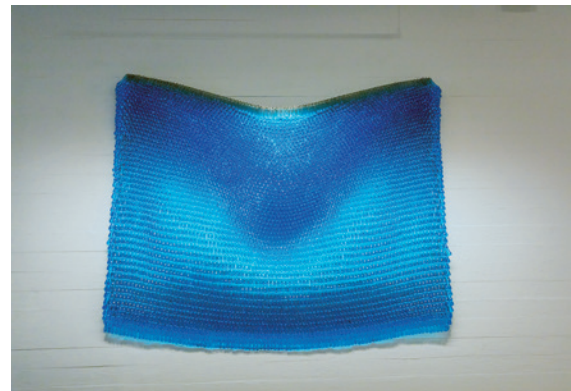
showcase.aalto.fi
prosenttiperiaate.fi

19

20

21

18 Suuri akryyliteos Dipolin juhlaportaikossa. Hans-Christian Berg: Color Space - Color Lensing blind, paikkasidonnainen teos, 2017, 200 x 280 x 18 cm, akryyli.

19 Inni Pärnänen: Keto, paikkasidonnainen teos, 2017, 320 x 250 cm, vaneri.

20 Kari Soinio: A Beautiful City, 2006, 3 x 100 x 150 cm, lambda-vedos.

21 Renata Jakowleff: Blue, paikkasidonnainen teos, 2017, 190 x 160 x 40 cm, lasi ja teräs.

22

Renovation of classic building Dipoli

The 50-year old Dipoli building of Aalto University in Otaniemi has been renovated to serve as the main building of the University. Dipoli contains work rooms, an auditorium and lecture halls, restaurants and exhibition facilities. The common areas of the building are open also to the public.

Dipoli was the first project designed by architects Raili and Reima Pietilä as their joint project. It was completed in 1966. Owned by the Student Union of the University of Technology, Dipoli was for a long time the centre of the cultural activities of the students, and known for the various events arranged in it. Aalto University bought the building in 2014, and it has not been renovated for use as the main building of the University.

The project started with a study of the history of the building, resulting in Dipoli being declared a protected building and prohibiting any changes in the facades or the interior. For this reason, the original structures that needed to be demolished were restored based on the initial design.

The main objectives of the renovation project included the replacement of technical

building systems as well as functional changes. The demolition of ceilings to fit new building systems above them was the largest and most demanding demolition work. All the doors, windows and lighting fixtures of the building were reconstructed, rooflights and fireplaces were renovated. Staircases that had been closed were opened, and original concrete surfaces restored.

Although concrete is visible in many places inside Dipoli, it could be exposed even more. Due to cost restrictions, the shiny granite tile floor on the ground level was not rebuilt as the original concrete mosaic floor. Instead, floors were polished to a matte finish.

The board marked finish of the concrete floors inside the building had originally had a transparent coating but was covered with white latex in the 1980s. In one hall, the original concrete surfaces were restored by chemically removing the paint coating and replacing it with a transparent coating.

22 Peruskorjattu pääsali on entistä valoisampi.

23 Dipoli Käpyoven puolelta. Dipoli edustaa orgaanista arkkitehtuuria. Sisällä on holvimaisia tiloja, jotka on valettu betonista ja sisätiloihin on tuotu luonnonkivilohkareita. Pääoven eteen pystytettiin vuonna 1968 Reijo Perkon ja Heikki Koivikon suunnittelema avautuva ja sulkeutuva Käpy-aideteos.

24 Pietilät saivat Otaniemen kampusalueen reunalla sijaitsevan rakennuksen suunnittelutehtävän voitettuaan vuonna 1961 järjestetyssä kilpailussa jaetun toisen palkinnon ehdotuksellaan "Luolamiesten häämarssi".

23

24